Ч. 134. Субота 16 (29) червня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Передвчерашне засїдане розпочало ся о години $10^1/_2$ рано. Маршалок повідомлює о уділеню урльопу до кінця сесиї п. Брикчиньскому. На сали появив ся перший раз митрополит ґр. Шептицкий, витаний овацийно всїми послами, і тарнівский лат. епископ кс. Валенґа. Опісля відчитують секретарі спис внесених петиций і інтерпеляций, межи котрими посла Окуневского в справі заборони віч старостством в Камінцї струмиловій і єго внесеня в справі виданя новелї до закона з 28 5 1881 В. з. д. 147 о лихві, як також інтерпеляцию посла о. Небиловця в справі шкід зроблених громадам сплавами барона Поппера на ріці Сьвічи, і в справі зірваня мосту на ріці Чечві сплавами дико справляними.

З черги наступило перше читанє правительственного предложеня о реґуляциї рік, котре відослано до комісиї водної.

Посол Рудроф підпирав своє внесенє о введенє в житє окружного суду в Чорткові; відослано до комісиї правничої. Пос. Шецель попирав своє внесенє о завізванє правительства до будови будинку на поміщенє ґімназиї в Бережанах, а пос. П. Стила мотивував своє внесенє о визначенє запомоги для навіщених нещастями елементарними в повітї вадовицкім; відіслано до Видїлу краєвого яко комісиї. П. Скалковский підпирав своє внесенє в справі поведеня скарбових властий при вимірі податків на підставі фасиї, і при вимірі належитостий на підставі закона о належитостях з р. 1850, наводячи яркі докази неправильного поступованя властий при вимірі і стяганю податків і належитостий та при рішаню рекурсів. Промову посла вислухали і оплескували посли; внесенє відослано до комісиї податкової, а внесенє єго о признанє дрібної продажи солодженых напитків за концесионований промисл, відослано до комісиї адміністрацийної.

З черги мотивував посол Мерунович своє внесенє на зібранє статистичних дат о відносинах земскої посїлости в краю, котре приділено комісиї адміністрацийній, а пос. др. Окуневский своє внесенє о поділ Ради шкільної краєвої. В справі тій забирав голос посол кс. Стояловский і пояснював, чому він підписав тоє внесенє, бо вже у Відни обіцяв п. Романчукови, що коли справа тая буде порушена в соймі, то він буде єї підпирати. Внесенє віділсано до комісиї шкільної. Принято дальше в третім читаню справозданє комісиї адміністрацийної з внесенєм на уділенє репрезентациї повітовій в Мостисках призволеня на затягненє позички 116.000 корон.

На внесенє комісиї буджетової ухвалив Сойм призначити з краєвих фондів на закупно від пана Гонората Ваховича посїлости Зеленої з присілками, обєму около 460 морґів, беззворотну субвенцию, а то половину тої суми, яку на тую саму ціль уділить скарб державний, з тим застереженєм, що краєва субвенция не може бути висша над 50.000 К. і поручив Видїлови краєвому вставити тую суму до буджету краєвого на рік 1902. По вичерпаню порядку дневного відчитано внесеня і інтерпеляциї, межи котрими було внесенє пос. Новаковского о переведенє доходжень що-до розмірів сегорічної повени і о виєднанє запомоги державної для потерпівших, почім Маршалок замкнув засїданє о год. $12^1/_2$.

Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї.

З соймових комісий.

Буджетова комісия полагодила на передвчерашнім засїданю більше число рубрик краєвого буджету. За два дни комісия має полагодити цїлий буджет.

Адміністрацийна комісия полагодила на онногдашнім засїданю справозданє референта о примусовім обезпеченю від огню. Ухвалено предложити соймови внесенє о візванє правительства, аби як найскорше уможливило краєвому законодавству заведенє примусового обезпеченя від огню після потреб краю; і о порученє видїлови краєвому переведеня статистичних студий в порозуміню з правительством що до фактичного стану обезпечень від огню в краю.

Водна комісия перевела подрібну дискусию над цїлим проєктом закона, яку принято в стилїзациї правительственного проєкту.

Сільна комісия ухвалила вибрати субкомітет для провіреня замкненя рахунків з адміністрациї продажи соли.

Банкова комісия полагодила справозданє про краєвий банк і ухвалила внесенє на уділенє дирекциї абсолюторії з рахунків.

Шкільна комісия ухвалила, згідно з внесенєм краєвого Видїлу субвенционувати заведенє для жидівских учителїв релїґії в людових школах і перевела широку дискусию над справозданєм краєвої ради шкільної що-до середних шкіл.

Дорогова і промислова комісия полагодили кілька дрібнїйших справ. Вчера відбули ся засїданя комісий: буджетової, банкової, санїтарної і петицийної.

Опир.

(З французского — Ґі де Мопассана).

Велика столова комната заповняла ся поволи гістьми. Служба почала розносити по столах тарелї, без поспіху, ждучи ще на надтягаючих гостий, щоби другий раз не потребувала трудити ся. Перші гості купелеві, так звані „домові", котрі перебували тут від початку сезону, цікаво споглядали на двері, скоро хто входив, щоби побачити нові лиця.

Єсть се один з тих рухів в місцях купелевих. Ждуть на обід, аби зробити перегляд нових гостий, щоби відгадувати, хто они, що роблять, що думають. В нашім мозку товче ся неясна потреба милих несподіванок, приємних знакомств, а може й пригод. В тім рухливім житю, де всї взаїмно потручують ся ліктями, набуває незнаний сусїд незвичайного значіня. Цікавість єсть побуджена, симпатия готова, а наклін до товариства подразнений.

Розвивають ся симпатиї на один тиждень, а дружби завязують ся на місяць. Дивимо ся на людий иншими очима, з иншої точки погляду, а именно з точки знакомства купелевого.

Підчас гутірки, вечером по обіді, під деревами парку, де бє цїлюще тепле жерело, познакомлюємо ся наразъ з визначними личностями, людьми незвичайно заслуженими, а в місяць пізнїйше забуваємо зовсїм на нових приятелїв.

Завязують ся також тїснїйші, тревалї і поважні відносини, і ті удають ся скорійше тут, нїж впрочім денебудь инде. Єсли бачимо ся кождого дня, пізнаємо ся дуже скоро. До симпатиї, котра повстає, прилучає ся ще також принада і дружність старого знакомства. Заховуємо опісля милу згадку о тих перших годинах приязни, о тих перших розривках, в котрих душа відслонює ся другій, — о тих перших поглядах, котрі питають ся і на скриті гадки, яких уста ще не вимовили, відповідають... Згадуємо опісля мило о тих перших хвилях сердечного довіря, о тій улуді, яка огортає нас в хвилях, в котрих отвираємо другому своє серце, бачучи, що й єго серце стоїть для нас отвором.

А мелянхолія місць купелевих, одностайність все тих самих днів надає тим вибухам довіря і приязни єще більшого чару.

* * *

Отже як кождим разом, так і сего вечера очікували ми прибутя незнаних осіб.

Прибули лиш дві, але дуже дивні особи, мужчина і дама, отець і донька. Зробили сейчас на мене вражінє постатей з поезиї Едґара Поє і розвіяли заразом чар, чар нещастя. Я представляв їх собі як жертву судьби, долї. Мужчина був дуже високий і худий, трохи похилений, з осивілим цїлком волосєм, котре від єго ще молодого лиця сильно відбивало. В цїлій своїй поставі, в рухах мав щось поважного, в єго лици відбивалась певна строгість, котра визначує протестантів.

Донька могла мати двайцять чотири або пять лїт і була струнка та принадна, так само як і отець худа, дуже блїда, з утомленим, апатичним сумним виразом лиця. Иноді стрічаємо людий, котрі на труди і вимоги сего житя здає ся суть за слабі, щоби ся порушати, ходити і те все робити, з чого складає ся цїлість кождого дня. Она була досить хороша, о ніжних і смаглявих чертах лиця і їла дуже поволи, як колиб не мала сили рукою порушати. Не було сумніву, що потребувала лїченя.

Они сидїли напротив мене. Я завважав сейчас, що отець мав дуже ориґінальний нервовий рух.

Кождим разом, коли хотів взяти який предмет, описував рукою ломану лінію, певного рода кривульку, заким був в станї діткнути ся даного предмету. Сей спазматичний вид так мене умучив, що я відвернув голову.

Я замітив також, що донька при їдженю мала на лївій руцї рукавичку.

По обіді пішов я на прохід до парку, котрий окружав теплі жерела. Було то в Овернії, в Шатель—Ґю, малій місцевости, що лежить в долинї, у підніжа того узгіря, з котрого ви-

Комісия для рентових осель полагодила дотичний проєкт аж до §. 23 включно. Той послїдний параґраф дотикає складу комісиї для рентових осель. Після проєкту краєвого видїлу сю комісию складають: маршалок, або єго заступник, як голова, 2 члени вибрані соймом, 2 делеґовані краєвим видїлом і 2 іменовані намістником. Пос. Пілят домагав ся, щоби один з сих послїдних був судовим урядником, пос. Райский жадав признаня краєвому видїлови висшої інстанциї, а пос. Среднявский, щоби одного члена вибирав заряд Kółek rolniczych. Пос. Вахнянин підніс засадничу квестию щодо складу комісиї, іменно, щоби з огляду на те, що предложенє дотикає рільничого населеня, яке в переважній части, припалежить до рускої народности, комісия для рентових осель складала ся в половині з Русинів. Против того повстав пос. Гупка, заявляючи що членів комісиї треба вибирати не після народности, а після фахового знаня. По довшій дискусиї ухвалено §. 23 в видї, як єго предложив краєвий Видїл.

Новинки.

Львів дня 28 го червня 1901.

— **Іменованя.** Президия ц. к. краєвої дирекциї скарбу іменувала податковими поборцями: официяла Юл. Мозера. і контрольорів: Сев. Пашкевича, Стеф. Крукевича, Льва Шерфа і Фел. Родкевича: дальше контрольорами официялів: Стеф. Витковского, Фил. Раковского. Йос Книнчика. Евг. Новаковского, Як. Тутая і Як Клюзка, дальше официялами ад'юнктів: Ів. Мишкевича, Андр. Рудницкого, Володисл. Ринкаля, Ів. Матковского, Ів. Позняка, Ів. Скочия, Людв. Франца, Апол. Загачевского. Густ. Гляйзнера і Алекс Вариводу вкінци ад'юнктами практикантів: Яросл. Волиньского, Йос. Трибульця, Володим Козубского. Евг. Каленика. Стан. Немтуса, Казим Кроненберга. Фридр. Мяльовича, Викт. Повроздицкого, Юл. Кноблоха і висл. вахмістра жандармериї Мих. Яворского.

— **Репертуар руского театру у Львові.** В суботу дня 29-го с. м. (в сали польского „Сокола") „Барон циганьский" комічна опера в 3-ох дїях Стравса. Перший гостинний виступ п. Станислава Оржельского, першого тенора опери в Загребі. — В недїлю дня 30-го с. м. в сали „Сокола": „Ямарі" комічна опера в 3-ох дїях Целлера. Другий гостинний виступ п. Станислава Оржельского. В 3-ім актї відспіває п. Оржельский серенаду Галля. — Початок точно о 8-ій годинї вечером. — Білети на тї представленя продають ся в цукорнї Вп. Бенєцкого ул. Кароля Людвика і в Народній Торговли.

— **Загальні (конститууючі) збори** політичного товариства у Львові „Руска Громада" відбудуть ся в суботу дня 29-го н. ст. червня точно о годинї $^1/_2$10 перед полуднем в сали Штадмілєра (ул. Краківска) на I. поверсї з слїдуючим дневним порядком: 1. Відкрите зборів і поясненє статута. 2 Вибір видїлу і голови. 3. Поясненє сучасного полїтичного положеня 4. Поясненє национально-язикового питаня. 5. Внесеня членів.

— **Вступні іспити до I-ої кляси** в рускій ґімназиї в Тернополи відбудуть ся сего року виїмково дня 13-го липня (о 10-ій годинї), а вписи до іспитів в днях 11 і 12 липня.

— **Конкурс.** Видїл „Рускої Бурси в Тернополи" розписує конкурс на опорожнені місця для питомців сеї бурси. Місць безплатних є 6; всї тї безплатні місця надає о. Андрій Качала (адреса: Медин. почта Скорики). Оплата для всїх прочих питомців бурси виносить 16—40 Кор. Речинець до вношеня подань уплиає з днем 15-го серпня 1901 р.

— **Іспит зрілости** в муж. учит. семинариї в Самборі відбув ся в днях від 4—17 с. м. під проводом інспектора шкільного Івана Матїєва. На 44 кандидатів обстало іспит 29, до поправки з одного предмету призначено 14. а 1 репробовано на рік

— **В Полтві,** селї унївского деканата, на місци старої деревляної церкви будує ся нова з твердого материялу. Пляни для тої церкви виготовив львівский архітект п. Михайло Голенко.

— **Напад в білий день.** На улици Городоцких у Львові напало передвчера о 9-ій годинї рано трех молодих драбів на якогось Андрія Боднара. Двох вхопило єго за руки, а третий два рази пробив єму ножем лїву руку. По тім нападї опришки утїкли.

— **За убийство жінки** засудив вчера львівский трибунал суду присяжних 35-лїтного Кирила Лесика з Пересни на кару смерти.

— **Депутация дяків і орґанїстів** під проводом I. Полотнюка була дня 24-го с. м. в соймі підчас внесеня п. Брунїцкого. відтак у всїх епископів. у п. Намістника. Маршалка краєвого, у бар. Брунїцкого і визначнїйших послів руских і польских. Депутацию принято всюди ласкаво і обіцяно, що справа дяків і орґанїстів буде невдовзї користно полагоджена. Найприхильнїйше приняв депутацию архієпископ Більчевский і епископ Чехович і обіцяли. що всїх сил доложать, щоби бит дяків і орґанїстів материяльно забезпечити. В склад депутациї входили: I. Полотнюк зі Станиславова, Петро Лепмчук з Білобожницї, Станислав Непельский з Кракова і Адам Тхуржевский з Городка

— **Видїл товариства руских женщин** в Станиславові оповіщує: „Руский інститут дївочий під зарядом видїлу товариства руских женщин в Станиславові, уміщений в реальности під ч. 46 при ул. Казимирівскій, кінчить в липни с. р. другий рік істнованя, і помимо многих трудностий і ріжних перепон сповняє задачу статутами означену совістно і з очевидною користию для вихованя і образованя руских дївчат в дусї патріотично-рускім і релїґійно-моральнім. Як велика була потреба заложеня інститута дївочого в Станиславові сьвідчить о тім факт, що коли в першім роцї істнованя було 14 дївчат, то вже з початком другого року було 33 інститутток. Маючи від 1-го мая с. р. сьвітску настоятельку в інститутї, міг видїл товариства придбати для інститута кромі жіночих також мужескі сили учительскі до удїляня наук надобовязкових в інститутї, а межи иншими упрошений ц. к. професор ґімназиї п. Рибчук удїляє і буде удїляти на дальше науки лїтератури і історії рускої. В міру зросту числа інститутток буде видїл в можности розширити науку надобовязкових предметів, завести деякі улїпшеня, а усунути і можливі хиби в самім інститутї. Длятого зачинаючи у вересни третий рік істнованя нашого інститута, відносить ся видїл до патріотичних руских родичів. котрі би мали намір свої доньки віддати до нашого інститута, щоби найдальше до 15-го липня с. р. зголосили ся, або письменно або устно, в нашім інститутї, де можна засягнути відповідної інформациї, кромі того на жаданє висилає ся друковані условя приняти.

— **Устний іспит зрілости в ц. к. академичній ґімназиї** у Львові відбув ся під проводом краєвого інспектора Вп. Івана Левицкого в днях від 18 до 24 н. ст. червня с. р. До іспиту приступило 34 учеників публичних і 2 екстернїстів. Сьвідоцтво зрілости одержали: Абрисовский Лев, Бичиньский Жигмонт, Вишницкий Василь. Воєвідка Ярослав, Ганушевский Михайло, Глїбовицкий Ярослав, Горницкий Зенон, Гела Іларион, Демків Николай (екст.), Долошицкий Мирон, Дуткевич Богдан, Кот Василь, Комарницкий Володимир, Козак Анатоль, Кошель Йосиф, Лаврівский Володимир, Левицкий Богдан (з відзн.), Микитяк Андрій, Миндюк Николай, Проскурницкий Ярослав, Сїлецкий Володимир, Сметаньский Іван, Стернюк Петро, Хировский Стефан, Чабан Роман (з відзн.), Шараневич Михайло, Штокалко Павло. — Двох учеників публ. репробовано на 1 рік, а 6 ученикам публичним

пливають горячі струї, що мають своє жерело в глубоких челюстях колишних вульканів. Там понад нами піднимали вершки гір свої стяті шпилї довгим ланцухом. Від Шатель — Гіо іменно зачинають ся вершки.

Того вечера було дуже горячо. Я ішов вздовж тїнистої алеї і прислухував ся музиці касиновій, котрої звуки доносились з горбка, що піднимав ся над парком.

В тім замітив я батька і доньку; ішли напротив мене повільним кроком. Я поклонив ся їм, звичайно як сусїдам готелевим. Мужчина станув і спитав:

— Не могли би Ви нам показати стежки, де би можна спокійно і вигідно проходжувати ся? Звинїть, що Вас труджу.

Я підняв ся піти з ними в долину, через котру плила мала річка; був се вузкий вертеп, помежи скалистими, лїсистими узбічами.

Они згодили ся.

Розмову вели ми зовсім природно, о скуточности купелевої курациї.

— Моя донька — казав він, — має дивну хоробу, котрої осїдок годї відкрити. Она západає на нечайні атаки нервові. Одні лїкарі кажуть, що се хороба серця, инші, що се недуга печінки, а иньші знов кажуть, що се хороба мозкова. Тепер приписують ту хоробу жолудковим недомаганям, тому Протеєви в тисячних видах і відмінах. Тому ми й сюди приїхали. Але менї здає ся, що се скорше недуга нервів. В кождім разї не єсть то дуже приємна річ.

Сильний, кривульковатий рух єго руки пригадав ся менї і я спитав:

— Не єстьже се дїдичне? Чи не маєте й Ви трохи ослаблених нервів?

Відповів дуже спокійно:

— Я?.... нї!.... Я мав все зовсім здорові нерви.

Відтак нараз, по хвили мовчаня, додав:

— Ах, Ви певне натякаєте на кривульковаті рухи моєї руки, коли хочу взяти який предмет? Єсть се наслїдком сильного потрясеня, котре я перебув. Подумайте собі, та дївчина була вже за житя похоронена!

Я видав лиш короткий оклик „ах!" — так то мене зворушило.

* *
*

Говорив дальше:

— То було так. Річ була дуже проста. Жілєтта терпіла від якогось часу на тяжкі атаки серцеві. Ми здогадували ся, що се був блуд серця і були на все приготовлені.

Одного дня принесли єї зимну, неживу і нерухому до дому. Упала в городї на землю. Лїкарі сконстатували смерть. День і дві ночи не спав я при нїй. Я поклав сам єї в домовину і відвів тїло на кладовище, де поховали в фамілійнім гробі. Було се в Льотаринґії на селї.

Моїм бажанєм було, аби похоронено єї в першій балевій сукни і прибрано всїми дорогоцїнностями і подарунками, які від мене дістала.

Можете собі подумати, як менї тяжко було на серци, коли вернув до дому.

Я мав лише єї одну, бо моя жена вже давно була померла. Я вернув сам, на половину без памяти і чутя. Кинув ся на софу і не годен був анї рушати ся, анї гадок зібрати. Був я неначе жива, розбита машина, як нужденний калїка.

Моя душа була гейби отворена рана:

До комнати війшов мій старий слуга Проспер, котрий помагав менї Жілєтту прибрати і єї на вічний супокій уложити. Він війшов легко і спитав:

— Чи не схотїлиби Ви, пане, що з'їсти? Не відповівши, кивнув я головою, що не хочу.

Тим він не вдоволив ся.

— Не добре робите, пане. То може зле скінчити ся. Може Вам помочи положити ся до ліжка?

Я відповів:

— Нї, лиши мене в спокою.

Він відійшов.

Не знаю, кілько годин могло минути. Що за ніч! Що за страшна ніч була! Було діймаюче зимно. Огонь погас в великій печи. А вітер, зимовий, студений, великий, гнав від замерзлої рівнини та тряс віконницями переймаючим, одностайним лоскотом.

Кілько годин минуло? — не знаю. Я сидів, скостенїлий, неначе камінь, без найменшого руху, з отвореними очима, з витягненими вперед ногами і звисаючим тїлом, мій мозок з розпуки неначе завмер. Втім розляг ся голос великого дзвінка при входових дверех в сїнех. На се здрігнув ся я так сильно, що

і одному екстерністови позволено поправити іспит з одного предмету по ферях.

— **Іспит зрілости** в львівскій муж. семинарії учительскій відбув ся від 17 до 26 с. м. під проводом шкільного сов. п. Барановского. До іспиту зголосило ся 42 звич. кандидатів; здало 26 (з того 5 з відзн.), 12 одержало поправки, 3 перепало на рік, а 1 відступив. Іспит здали: Адамович Лев, Ґаглец Кароль, Гарабач Александер (з відзн.), Гельштайн Мариян, Городиский Альфред, Ковальский Іван, Кузьмич Володимир (з відзн.), Кульна Симеон, Кац Хаім, Мальский Мариян. Михайлів Іван, Маєвский Станислав, Михальский Іван, Островский Петро, Опалек Мечислав, Пиж Льорґін (з відзн.), Семер Йосиф, Сюдачиньский Аґенор (з відзн.), Скорецкий Яків, Стецкий Болеслав, Сумпер Антін, Шмонєвский Келестиян, Шихульский Антін, Штропер Євгений, Труш Євгений, Вояковский Михайло (з відзн.).

— **Величезна повінь.** В місцевости Пікаґонтас в північно-американьскій державі Вірджінія перервала ся в почи гребля ставу, а филї залили в однiй хвили часть міста. Утонуло до 300 осіб, а розбурхана вода наробила також в поблизьких містах і селах великої шкоди. Зелізницю знищила повінь на просторі 30 миль.

— **Експльозия армати.** З Льондона доносять: В часї вчерашних вправ з арматами розірвало одну армату, при чім погиб капітан і один капраль, а сїмох инших воняків потерпіло тяжкі рани.

— **З мести.** В місті Ессен в Німеччині золотник Гельдмахер, довідавши ся, що родина хоче єго віддати до заведеня божевільних, застрілив матір, сестру і служницю, а відтак відобрав собі житє.

— **Злочин в суді.** Незвичайна пригода лучила сими днями в бюрі одного суду в Парижи. Відбувало ся саме переслуханє Бурселєта, звістного злодія і опришка париского. Головним сьвідком против него була Мария Фейлє, давна єго любка, котру він до хвилї увязненя удержував по королівски. Коли Бурселє підписав протокол, а над столом зігнула ся Фейлє, аби й собі підписати єго, прискочив нагле опришок до неї і ударив єї три рази кулаком в плечі. Дозорцї вхопили Бурселєта гадаючи, що він лиш рукою ударив дївчину, однако в тій самій хвили присла з плечий ударепої струя крови. Показало ся що Бурселя пробив єї ножиком. На запитанє відповів що хотів єї убити з мести за зраду.

Телеґрами.

Петербург 28 червня. „Амурская ґазета" доносить, що европейскі женщини і діти виїхали з міста Харбина побоюючи ся нових розрухів в Манджурії. Уоружені товпи Монголів непокоять охрестність міста Хайлара.

Капо д'Істрия 28 червня. Заповіджене на вчера друге засїданє сойму не могло відбути ся з причини, що не явили ся Італїянцї. Були присутні лише Словінцї і представитель Видїлу краєвого.

Відень 28 червня. Wiener Ztg. оголошує санкционовані ухвали делеґаций і буджетову провізорию до кінця року 1901.

Льондон 28 червня. Standard доносить з Шанґаю, що кн. Туан на чолї кількох тисяч монгольскої кінноти іде на Пекін.

Ротердам 28 червня. Президент Крiґер заявляє, що війна в полудневій Африцї скінчить ся не лише побідою Бурів, але й утратою всїх анґлїйских посїлостий в полудневій Африцї.

Надіслане

Видання
Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цїлком змінене видане) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дїтий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанїнона 30 с. *Байки братів Ґмірів 50 с

Видання без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене видане 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глїбова**: Байки 10 с. ***Дніпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 40 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка история педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Лїлїпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дїтям 50 с. **Віра Лебедова**: Малї герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дїтий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповідання** для дїтий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониского**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний", поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропиґії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

софа підомною заскрипіла. Острий, тяжкий звук розляг ся по домі, що пустий був як печера. Я обернув ся, щоби подивити ся на годинник. Була друга по півночи. Хто міг о тій годинї прийти?

В тій хвили задзвонив дзвінок другий раз. Слуги не мали очивидно відваги отворити. Я взяв сьвічку і зійшов на долину. Вже хотїв спитати: „хто там?"

Але я встидав ся сам власної немочи, і поволи обертав ключ в старім замку. Серце било менї сильно. Страх опанував мене. Двері отворили ся скоро, і я побачив в тїни білу, струнку стать, неначе мару.

Налякавшись, поступив ся взад.

— Хто то єсть?

Голос жіночий відозвав ся:

— То я, татуцю.

Дійстно, здавало ся менї, що я з розуму зійшов. Я відступив ся взад від тої мари, котра до мене йшла. Я відійшов і робив рукою такі рухи, якби хотїв прогнати опира; ті рухи позістали у мене до нинї.

Мара говорила дальше:

— Не бійте ся, татуцю, я не умерла. Хотїли менї перстень украсти і відрізали палець, а то привернуло менї сьвідомість.

Я замітив, що кров в ній дійстно пливе. Я упав на колїна і вибухнув плачем.

Зібравши мої гадки до купи, завів єї до комнати і посадив на крісло. Ледви був в силї оцїнити то страшне щастє, котре мене спостигло. Я приликав слугу, засьвітив, дав моїй дитинї лямпочку коняку і післав по лїкаря.

Проспер війшов до комнати, поглянув на мою доньку, роззявив в конвульсийнім страху рот, і як довгий упав без житя на землю.

Він був тим, котрий отворив гріб і моїй донцї палець відрізав. Слїди крадежи були видні. Він навіть не задав собі труду, домовину пересунути на єї попереднє місце; був певний мого довіря, і знав, що єго не підозріваю.

Видите отже, мій пане, ми дуже нещасливі.

* * *

Старий мужчина скінчив.

Ніч западала. Мрака залягла самітний, сумний вертеп. Таємничий страх перед тими чужими, несамовитими єствами перейшов по менї, так перед тою помершою, котра з домовини воскресла, як і тим вітцем з єго спазматичними рухами руки.

Я немав що відповісти, і вишептав лише:

— Страшна, дуже страшна річ.

По хвилинї відозвав ся я:

— Може моглибисьмо вертати. Менї здаєть ся, що стає чим раз холоднїйше.

Ми вернули до готелю.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпиї 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **Р. Хомицкого,** Львів, ул. Чарнецкого 12.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальнїй лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).